

Daniel Kitabı - Numara Otuz Sekiz

Mücevherlerin gün yüzüne çıkarılması: William Miller'ın kehanet niteliğindeki rüyası ve gerçeğin yeniden tesisi

Jeff Pippenger
2024-01-02

Miller'in rüyasında, kendisine görünmez bir el tarafından bir kutu gönderildi. Rüyasında, kutunun ölçülerinin "altının karesi" ile "on inç" olduğunu anlamasına yol gösterildi. On sayısının altının karesiyle çarpımı üç yüz altmış eder; bu da bir peygamberlik yılındaki günleri temsil eder. Miller'e ilan etmesi gereken mesajı içeren bir kutu verildi ve ilan etmesi gereken mesaj, Kutsal Kitap peygamberliğinde bir günün bir yılı temsil ettiği ilkesine dayanıyordu. Kutu Kutsal Kitap'tı ve Miller için Kutsal Kitap, Kutsal Kitap peygamberliğinin "gün-yıl" ilkesi çerçevesinde görülmeliydi.

"Tanrı'nın Sözü'yle bağlantılı olarak, memnuniyetimiz ve sevincimiz için kıymetli sandığın kilidini açan bir anahtar vardır. Her bir ışık huzmesi için minnettarım. Gelecekte, şu anda bize çok gizemli gelen tecrübeler açıklanacaktır. Bazı tecrübeleri ise bu ölümlü ölümsüzlüğü giyinceye kadar asla tam olarak kavrayamayabiliriz." Manuscript Releases, 17. cilt, 261.

Miller'in rüyasında tabuta bağlı bir "anahtar" vardı; bu anahtar, Miller'in kullanmaya yönlendirildiği metodolojiyi temsil ediyordu.

Üçüncü meleğin mesajını ilan edenler, Kutsal Yazılar'ı Miller Baba'nın benimsediği plan uyarınca araştırıyorlar. Peygamberlikler ve Peygamberlik Kronolojisi Üzerine Görüşler adlı küçük kitapta, Miller Baba Kutsal Kitabın incelenmesi ve yorumlanması için aşağıdaki basit ama akıllıca ve önemli kuralları verir:

[Birden beşe kadar olan kurallar alıntılandı.]

"Yukarıda verilenler bu kuralların bir kısmıdır; Kutsal Kitap'ı incelerken belirtilen ilkelere dikkat etmek hepimiz için yerinde olacaktır." Review and Herald, 25 Kasım 1884.

Miller sandığı açtığında, "her türden ve boyda mücevherler, elmaslar, kıymetli taşlar ve her türlü ebat ve değerde altın ve gümüş sikkeler, sandıkta kendi yerlerine özenle yerleştirilmişti; ve bu şekilde yerleştirildiklerinde, ancak güneşinkiyle eş tutulabilecek bir ışık ve ihtişam yansıtıyorlardı." Miller, Adventizmin temel gerçeklerini oluşturan hakikat mücevherlerini keşfetti. Bulduğu gerçekler kusursuz bir düzen içinde "düzenlenmiş"ti ve güneşin ışığını yansıtıyordu.

Miller daha sonra hakikatleri "orta bir masanın üzerine" koydu ve herkesi "Gel ve gör" diye çağırdı. "Gel ve gör", Vahiy kitabındaki mühürlerin açılmasından alınmış bir semboldür ve Miller, 1798'de mühürleri açılan Daniel'in mesajını anlayan bilgeleri temsil eder. Miller'in masanın üzerine koyduğu hakikatler, Yahuda kabilesinin Aslanı tarafından mühürleri açılmış olan Daniel kitabından alınan, açığa çıkarılmış hakikatlerdi ve mühürleri açıldığı sırada hayatta olan nesli sınamak içindi. Bu nedenle, ilk dört mühürle ilişkilendirilen Vahiy'deki dört canlı varlık ve Miller,

o nesle "Gel ve gör" diye seslendiler.

Ve Kuzu mühürlerden birini açtığında, ben gördüm ve sanki gök gürültüsü gibi bir ses işittim; dört yaratığın birinin, "Gel ve gör" dediğini. Baktım, işte beyaz bir at; üzerinde oturanın elinde bir yay vardı; ona bir taç verildi; ve fethederek ve fethetmek üzere yola çıktı. İkinci mühürü açtığında, ikinci yaratığın, "Gel ve gör" dediğini işittim. Derken başka bir at çıktı, kızıl renkteydi; üzerinde oturana yeryüzünden barışı kaldırma ve insanların birbirlerini öldürmeleri için yetki verildi; ve ona büyük bir kılıç verildi. Üçüncü mühürü açtığında, üçüncü yaratığın, "Gel ve gör" dediğini işittim. Baktım, işte siyah bir at; üzerinde oturanın elinde bir terazi vardı. Ve dört yaratığın ortasından bir ses işittim: "Bir ölçek buğday bir dinara, üç ölçek arpa bir dinara; ama yağa ve şaraba zarar verme." Dördüncü mühürü açtığında, dördüncü yaratığın sesini işittim: "Gel ve gör." Baktım, işte solgun bir at; üzerinde oturanın adı Ölümdü ve Ölüler diyarı onun ardından geliyordu. Onlara yeryüzünün dörtte biri üzerinde kılıçla, açlıkla, ölümlerle ve yeryüzünün hayvanlarıyla öldürme yetkisi verildi. Vahiy 6:1-8.

Yahuda oymağının Aslanı olarak temsil edilen Mesih, Vahiy'de yedi mühürle mühürlenmiş kitabın mühürlerini açan oydu; masanın üzerine Miller'in koyduğu mücevherlerin mühürlerini açan da Yahuda oymağının Aslanıydı ve sonra herkese "gelin ve görün" diye ilan etti.

Keşfettiği gerçekler, 1843 tarihli öncü şeması üzerinde çarpıcı biçimde gösterilmişti. Bayan White, bu şemanın Rab'bin eliyle yönlendirildiğini söylemişti; bu, Miller'a mücevherlerle dolu bir kutu getiren aynı görünmez eldi. 1842'de üretilen üç yüz şema, Habakkuk'un "görümü yaz ve onu levhalar üzerine apaçık yaz" buyruğunun yerine getirilmesiydi. Miller'in odasının ortasındaki masa, Millerci habercilerin 1842 ve 1843'te dünyaya götürdükleri üç yüz şemayı (levhayı) temsil ediyordu. O şema, 1850 tarihli öncü şemasıyla birlikte, Habakkuk'un ikinci bölümündeki "levhalar"dı.

"İkinci Geliş hatipleri ile yayın organlarının, 'aslî iman' üzerinde durdukları sırada, birleşik tanıklığı, çizelgenin yayımlanmasının Habakkuk 2:2, 3'ün bir yerine gelişi olduğu yönündeydi. Eğer çizelge peygamberlik konusu idiyse (ve bunu inkâr edenler aslî imanı terk ederler), o hâlde 2300 günün başlangıç tarihi olarak MÖ 457 yılının alınması gerektiği sonucu çıkar. 'Görüm'ün 'gecikmesi' yahut bir gecikme zamanının bulunması için, 1843'ün yayımlanan ilk zaman olarak belirlenmesi gerekliydi; bu süre içinde bakireler topluluğu, Gece Yarısı Çığılığı ile uyandırılmalarından hemen önce, zamanın bu büyük konusu üzerinde uyuklayıp uyuyacaktı." James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Cilt 1, Sayı 2.

Daha sonra Habakkuk'un tablosunda temsil edilen mesaja (mücevherler) yanıt vermeye başlayan insanlar başlangıçta az sayıdaydı, ancak 11 Ağustos 1840'ta gün-yerine-yıl ilkesinin doğrulanmasıyla "kalabalığa dönüştüler."

"Belirtilen tam zamanda Türkiye, elçileri aracılığıyla Avrupa'nın müttefik güçlerinin himayesini kabul etti ve böylece kendisini Hristiyan ulusların denetimi altına koydu. Olay, öngörüğü tam olarak yerine getirdi. Bu durum öğrenildiğinde, kalabalıklar Miller ve onun çalışma arkadaşları tarafından benimsenen peygamberlik yorumu ilkelerinin doğruluğuna ikna oldular ve advent hareketine harika bir ivme kazandırıldı. Öğrenimli ve mevki sahibi adamlar, gerek onun görüşlerini vaaz etmede gerek yayımlamada Miller'la birleştiler ve 1840'tan

1844'e kadar çalışma hızla genişledi." The Great Controversy, 334, 335.

Sonra kalabalık mücevherleri kurcalamaya başladı. O noktada Miller, mücevherlerin saçılışını belirleyecektir. "Saçmak" sözcüğü Levililer 26'daki "yedi kez" temasının başlıca simgelerinden biridir ve Miller, rüyasını aktarırken "saçmak" sözcüğünün farklı biçimlerini on kez kullanır. "On", bir sınamanın simgesidir ve Miller'in "saçılmış" mücevherlerinin simgesel anlamının doğru kavranışını, dünyanın sonunun üzerlerine geldiği kimseler için peygamberlik sınaması olarak işaret eder.

"Yedi kez" mücevherinin reddedilmesi, 1863'te İlyas (Miller) tarafından sunulan Musa'nın "dağıtma" sınavında başarısız olan Laodikya Adventizmi tarafından bir kenara konan ilk mücevherdi. O noktadan itibaren mücevherler giderek daha fazla saçılacak, sahtelerle karışacak ve nihayetinde bütünüyle örtülecekti. Kıymetli mücevherlerin örtülmesi sonunda, sandığın (Kutsal Kitap) yok edileceği bir noktaya ulaşacaktı.

Miller'in rüyasında, Miller'in "scatter" kelimesini ilk "yedi kez" kullanışı ile son üç kez kullanışı arasında belirgin bir ayırım vardır. "Scatter"ı "yedi kez" andıktan sonra "tamamen cesareti kırıldı ve ümitsizliğe kapıldı; oturup ağladı."

Yahuda oymağının Aslanı olarak tasvir edilen Mesih, Vahiy kitabında yedi mühürle mühürlenmiş kitabın mühürlerini açma işine başlamadan önce, Yuhanna ağladı. Yuhanna ve Miller, sandığın (Tanrı'nın Sözü) sahte mücevherlerin altında kalmış olduğunu anladıklarında ikisi de ağladı.

Ve tahtta oturanın sağ elinde, içi de dışı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap gördüm. Ve güçlü bir meleğin yüksek sesle şöyle ilan ettiğini gördüm: "Kitabı açmaya ve mühürlerini çözmeye kim layıktır?" Ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında hiç kimsenin kitabı açmaya, hatta ona bakmaya bile gücü yetmedi. Kitabı açmaya ve okumaya, hatta ona bakmaya layık kimse bulunmadığı için çok ağladım. İhtiyarlardan biri bana, "Ağlama! Bak, Yahuda oymağının Aslanı, Davut'un Kökü, kitabı açmaya ve onun yedi mührünü çözmeye galip geldi" dedi. Vahiy 5:1-5.

Miller'in keşfedip dünyaya sunduğu mücevherlerin giderek artan reddi, Kutsal Kitap'ın (mücevher kutusunun) yok edildiği noktaya ulaştığında, Miller ağladı.

Sonra, gerçek mücevherler ve sikkelerin arasına sayısız sahte mücevher ve kalp para saçıklarını gördüm. Aşağılık davranışları ve nankörlükleri beni son derece öfkelenirdi ve bunun için onları azarlayıp payladım; fakat ben onları ne kadar azarladıysam, sahte mücevherlerle sahte parayı o kadar çok gerçeklerin arasına saçtılar.

Sonra cismani ruhum öfkelenirdi ve onları odadan dışarı itip çıkarmak için fiziki kuvvete başvurmaya başladım; ne var ki ben birini dışarı atarken üçü daha içeri giriyor, beraberlerinde kir, talaş, kum ve her türden çerçöp getiriyorlardı; ta ki gerçek mücevherlerin, elmasların ve sikkelerin her birini örtüp hepsini gözden büsbütün gizleyinceye kadar. Ayrıca mücevher kutumu parçalara ayırdılar ve onu çerçöpün arasına saçtılar. Kimsenin kederime ya da öfkeme aldırmadığını düşündüm. Büsbütün cesaretim kırıldı, ümidim söndü ve oturup ağladım.

Rüyasının bu noktasında "scatter" sözcüğü "yedi kez" kullanılmıştır. Son üç kullanım ilk yediden farklıdır; böylece Levililer yirmi altının "yedi vakti"nin bir simgesi olarak yedi dağılma üzerine peygamberî bir damga vurmaktadır. Miller'in ikinci rüyası, Nebukadnezar'ın ikinci rüyasında olduğu gibi, "yedi vakti" simgesel olarak tanımlar.

Vahiy'in beşinci bölümünde Yuhanna'nın yaşadığı gibi, Miller ağladığında, toz fırçalı adam (Yahuda oymağının Aslanı) "bir kapı açtı" ve odaya girdi. Yedi mühürle mühürlenmiş, hiç kimsenin açamadığı ve Yuhanna'yı ağlatan kitabı elinde tutan Baba'nın görsel betimlemesi, dördüncü bölümün birinci ayetinde başladı.

Bundan sonra baktım; işte, gökte bir kapı açılmıştı. Duyduğum ilk ses, benimle konuşan bir borazan sesi gibiydi; şöyle dedi: "Buraya çık ve sana bundan sonra olması gerekenleri göstereceğim." Vahiy 4:1.

Miller ağladı ve bir kapının açıldığını gördü. "Böylece büyük kaybım ve sorumluluğum için ağlayıp yas tutarken Tanrı'yı hatırladım ve bana yardım göndermesi için içtenlikle dua ettim. Hemen kapı açıldı ve bir adam odaya girdi; o sırada odadakilerin hepsi dışarı çıktı. Adam, elinde bir kir fırçası olduğu hâlde pencereleri açtı ve odadaki kir ve çöpü süpürmeye başladı." Yahuda oymağından Aslan ve kir fırçalı adam, Yuhanna ve Miller ağlarken açılan bir kapıda belirdiler. Bir kapının açılması, çağsal bir değişimin sembolüdür.

Miller gibi, ağladı ve bir kapı açıldı; ama ayrıca dua etti. "Tamamen cesaretim kırıldı ve yılgınlığa düştüm; oturup ağladım. Böyle ağlayıp büyük kaybım ve sorumluluğum için yas tutarken Tanrı'yı hatırladım ve bana yardım göndermesi için içtenlikle dua ettim. Hemen kapı açıldı ve bir adam odaya girdi; o girince oradaki herkes çıktı. Elinde bir toz fırçası vardı; pencereleri açtı ve odadaki toz ve süprüntüyü fırçalamaya başladı."

Son günler tarihindeki bir yol işareti olan dua, hem ikinci bölümde Daniel ve üç yiğit tarafından hem de dokuzuncu bölümde Daniel tarafından işaret edilen duadır. Bu, Vahiy'in on birinci bölümündeki iki tanığın, dağıtılmış olduklarını fark ettiklerinde etmesi gereken, Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki "yedi kez" duasıdır. İki tanık, Daniel'in Musa'nın lanetinin gerçekleşmesiyle "dağıtılmış" olduğunu fark ettiğinde dokuzuncu bölümde yaptığını tekrarlamalıdır. İki tanık, Miller'in rüyasında, mücevherlerinin "yedi kez" etrafa saçıldığı noktaya ulaştığında tasvir ettiğini tekrarlamalıdır.

O dua işaretlenince bir kapı açıldı, kirleri süpüren adam geldi ve oda boştu. Kötü güruh gitmişti ve yeni bir dönem gelmişti. Sonra, elinde yelpazesi bulunan Yahuda oymağının Aslanı, "pencereleri açtı ve odadaki kir ve çöpü süpürmeye başladı," ve "o kir ve çöpü süpürdükçe, sahte mücevherler ve kalp para hep birlikte bir bulut gibi yükselip pencereden dışarı çıktı, ve rüzgâr onları alıp götürdü."

Açık pencereler aynı zamanda bir ayrımı da işaret eder; çünkü çerçöp pencereden dışarı taşımırken, Malaki'de bulunan şu emri—son günlerin "kâhinlerine" yönelik—yerine getirmiş olanlar: "Bütün ondalıkları ambara getirin ki evimde yiyecek bulunsun; ve şimdi bununla beni sınavın, diyor Orduların Rabbi; bakın, göklerin pencerelerini sizin için açmayacak mıyım ve üzerinize öyle bir

bereket boşaltacağım ki, almaya yer kalmayacak.” Açık kapı ve açık pencereler, kötü kâhinlerin uzaklaştırıldığı ve doğru kâhinlerin bereketlendiği zamanda gerçekleşen bir dönem değişimini temsil eder.

Yer fırcasıyla zemini temizlemeye başlayan adam işe koyulurken, Miller bir anlığına gözlerini kapatır. "Koşuşturma içinde bir anlığına gözlerimi kapadım; açtığımda bütün çerçöp yok olmuştu. Kıymetli mücevherler, elmaslar, altın ve gümüş sikkeler odanın dört bir yanına bolca saçılmıştı." Böylece kıymetli olanla değersiz olan bütünüyle ayrılmıştı.

Daha büyük mücevher kutusu sonra masanın üzerine kondu ve saçılmış mücevherler onun içine atıldı. "Daha sonra, öncekinden çok daha büyük ve daha güzel bir mücevher kutusunu masanın üzerine koydu ve mücevherleri, elmasları, paraları avuç avuç toplayıp kutuya attı; bazı elmaslar iğnenin ucundan daha büyük olmasa da, hiçbiri kalmayana dek hepsini kutuya doldurdu." Miller'ın temel hakikatleri daha sonra yalnızca Kutsal Kitap'la değil, Peygamberlik Ruhu'yla da bir araya getirildi ve bu hakikatler ilk hâllerinden daha güzel ve daha parlak hâle geldiler.

1798'de mühürü açılan mesajın bağlamında Ulai Nehri'ndeki görümü değerlendirirken, o hakikatlerin bazılarının Miller'e verilen çerçeve tarafından sınırlandırılmış olduğu anlaşılmalıdır. Bu nedenle, o hakikatlerin bazılarının daha geniş ve daha güzel olacağı da beklenmelidir; her ne kadar bazıları küçük ya da önemsiz görünebilse de.

Hakikatler yeniden yerine konduğunda, daha büyük bir sandığa konurlar; sonra çağrı bir kez daha yapılır—bunu yapan Miller değil, Mesih'tir (O, kir fırcası adamıdır, Yahuda oymağının Aslanıdır)—“gel ve gör.” Bu, az önce bir mühür açılışının gerçekleştiğini gösterir ve son mühür açılışı, lütuf kapısı kapanmadan hemen önce gerçekleşen İsa Mesih'in Vahyi'dir; Sister White'ın belirttiği gibi de, kir fırcası adamı içeri girdiğinde.

“Mücevher kutusunun içine baktım, ama gözlerim gördüğüm manzaradan kamaştı. Önceki görkemlerinin on katıyla parlıyorlardı. Onları etrafa saçıp tozların içinde çiğneyen o kötü kişilerin ayaklarının, kumda onları ovup arındırmış olduğunu düşündüm. Mücevher kutusunda, her biri yerli yerinde, onları kutuya atan adamın görünür hiçbir çabası olmaksızın, güzel bir düzen içinde dizilmişlerdi. Sevinçten haykırdım ve o haykırış beni uyandırdı.” Erken Yazılar, 83.

Bekleme zamanı ve ilk hayal kırıklığı 18 Temmuz 2020'de meydana geldi ve Temmuz 2023'ten beri Yahuda oymağından Aslan, İsa Mesih'in Vahyi'nin mesajının mühürlerini açmaktadır. Bu mühürlerin açılması Daniel kitabını da kapsıyor ve Miller'ın rüyasına ilişkin değerlendirmemizi bir sonraki yazıda tamamlayacağız.

Kir fırcalı adamın işi “bilge kâhinlerle” işbirliği içinde yürütülür ve Vahiy on birinci bölümdeki iki tanık olan ve Hezekiel otuz yedinci bölümdeki diriltilmiş ölü kemikler olan bu “kâhinlerin” işi de Tanrı'nın sözünün diğer hatlarında temsil edilir. William Miller'ın ikinci rüyasıyla ilgili olarak tespit ettiklerimiz için ikinci tanıklar olarak o hatların birkaçını kullanacağız.

Kutsal Yazılar, doğrulukta eğitilmemiz için yararımıza verilmiştir. Kıymetli ışık ışınları yanlış bulutları tarafından perdelenmiştir; ancak Mesih, yanlış ve batıl inanç sislerini süpürüp

dağıtmaya ve Baba'nın yüceliğinin parlaklığını bize açığa çıkarmaya hazırdır; öyle ki biz de öğrenciler gibi, "O yolda bizimle konuşurken yüreklerimiz içimizde yanmıyor muydu?" diyeceğiz. Yayıncılık Hizmeti, 68.